మానసికంగా టైర్ అవ్వవు. నేను అనే తలంపు ఎప్పుడైతే విజృంభిస్తుందో చూసి అప్పుడు నీ పాదాన్ని దాని మీద పెట్టి కిందకు గెంటివేస్తూ ఉండు. ఈ సృష్టి అనేది పెద్ద ప్రణాళిక. ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏదీ జరగటానికి వీలులేదు. ఈ మహాప్రణాళికలో, పెద్దమిషన్‌లో ఎక్కడో చిన్ననట్టుగా మనలను పెట్టాడు. ఆ నట్టు చేసే పని కూడా ఉంటుంది. భగవంతుడు మనకు కేటాయించిన పనిని ఇష్టంగా, ప్రేమగా, శాంతిగా చేయటం వలన మన బుద్ధిలో ఏమైనా దోషాలు ఉంటే అవి పోతాయి, కొత్తగా దోషాలు రావు. రోడ్డు మీద ఉన్న దుమ్ము అంతా పోగుచేసుకోవద్దు. ఎలా పని చేస్తే మనస్సు అణుగుతుందో ఆ సీక్రెట్ తెలుసుకొని పనిచేస్తే మనస్సు అణిగిపోతుంది. దైనందిన జీవితంలో పనిదొంగలు అవ్వవద్దు. మీ పని మీరు శాంతిగా చేసుకోండి. మిగతా సమయంలో ధ్యానం, అధ్యయనం చేసుకోండి. మీకు కోరికలు నెరవేరినప్పుడు శాంతిగా, సంతోషంగా ఉండవచ్చు, అది గంట ఉండవచ్చు, పది రోజులు ఉండవచ్చు. కాని గురువు అనుగ్రహం వలన వచ్చే శాంతి అటువంటిది అనుకోవద్దు. అది లోకానికి సంబంధించినది కాదు, అది మన ఊహలకు అందదు. మీ ఇంటిలో ఉన్న డబ్బు, మీ గాదిలో ఉన్న ధాన్యమే లక్ష్మి అనుకోవద్దు. మీ ఇంటిలోనివారు సహృదయం, సద్బుద్ధి ఉన్నవారు అనుకోండి, మంచితనం ఉన్నవారు అనుకోండి, అది కూడా లక్ష్మే. మీ మనస్సు శాంతిగా ఉంటే అది లక్ష్మీదేవి అనుగ్రహమే.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 08-07-07, చింతపర్రు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

చింతపర్రు గ్రామంలో ఈ మధ్యకాలంలో షిరిడీబాబా ఆలయం నిర్మించారు. ఆలయాలు నిర్మించినప్పుడు అక్కడ నియమించిన అర్చకులు ఎంత శ్రద్ధగా పూజలు చేస్తే అక్కడికి అంతమంది భక్తులు వస్తారు, గుడికి ఆకర్షణ కలుగుతుంది. అలా శ్రద్ధగా, మంత్ర లోపం లేకుండా పూజలు చేస్తే భక్తులు, అర్చకులు బాబా అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. ఆలయాన్ని గ్రామస్థులు జాగ్రత్తగా ఉపయోగించుకోవాలి. మీకు ఏవైనా కోరికలు ఉంటే ఆయనను అడగవచ్చు, ఆయన ఇవ్వవచ్చు కాని ఇవి అన్నీ భౌతికమైనవి అయినప్పటికీ ఈ నెరవేరిన కోరికలు అంతిమ లక్ష్యమైన మోక్షం వైపుకు నీ మనస్సును తిప్పవచ్చు. మనందరకు గురువులు ఉండవచ్చు, వారికి గురువులు ఉండవచ్చు, ఎంతమంది గురువులు ఉన్నా ఆది గురువు, మూల గురువు వ్యాసమహర్షి. అందుచేత ఆయన పుట్టిన రోజును గురుపూర్ణిమగా మన పెద్దలు ఏర్పాటు చేసారు. గురువు అంటే చీకటిని పోగొట్టేవాడు అని అర్థం. సూర్యుడు బాహ్యమైన చీకటిని ఎలా పోగొడుతున్నాడో అలాగే గురువు మనలో ఉన్న అజ్ఞానమనే చీకటిని పోగొట్టి

లోపలఉన్న సద్వస్తువును అనుభవైకవేద్యం చేస్తాడు, వాడు గురువు. ఇతరులకు మంచి చేస్తే నీకు పుణ్యం వస్తుంది, ఇతరులను పీడిస్తే, నీకు పాపం వస్తుంది, ఇది పురాణాల సారాంశం అని వ్యాసుడు చెప్పాడు. మనకు పుణ్యబలం ఉంటే ఆత్మజ్ఞానం సంపాదించాలనే కోరిక కలుగుతుంది. ఇతరులకు సహాయ సహకారములు అందరూ చేయలేరు, అలా చేయటానికి మనస్సును ప్రిపేర్ చేయాలి. మన చదువుకు, ఆత్మజ్ఞానానికి ఏమీ సంబంధం లేదు. వాడు పరమపవిత్రుడు అయితే చదువులేనివాడికి కూడా ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. చదువు లేనివాడిలోను, చదువు ఉన్నవాడిలోను కూడా మూర్ఖత్వం ఉంటుంది. వారు సాధన చేసి ఆ మూర్ఖత్వాన్ని తొలగించుకోవాలి కాని స్కూలులో కాలేజీలలో చదివే చదువుల వలన ఆ మూర్ఖత్వం పోదు. ఆ మూర్ఖత్వంలో నుండి మనలను బయటకు తీసుకొని వచ్చేవాడే సద్గురువు.

మీ దగ్గరకు చాలామంది వచ్చి దర్శనం చేసుకొని వెళుతున్నారు, వీరందరికి మోక్షం వస్తుందా అని బాబాగారిని అడిగారు. ఆయన ఎదురుగా ఉన్న మామిడిచెట్టును చూపించి దానికి ఎన్ని పిందెలు ఉన్నాయో చూడండి. అవి అన్నీ పండ్లు అవుతాయా, అవ్వవు. ఏ పిందెలు అయితే రాలకుండా చెట్టును అంటిపెట్టుకొని ఉంటాయో అవి మాత్రమే పండ్లు అవుతాయి. మధ్యలో రాలిపోయినవి పండ్లు అవ్వవు. అలాగే ప్రాణం పోయేవరకు ఎవడైతే గురువును అంటిపెట్టుకొని ఉంటాడో వాడికి మాత్రమే జ్ఞానం కలుగుతుంది లేకపోతే కలుగదు అని చెప్పారు. కోతులు చెట్ల మీదకు ఉరికినప్పడు, పెద్ద గాలులు వీచినప్పడు కొన్ని పిందెలు రాలిపోతాయి అలాగే కొంతమంది చెడు స్నేహాల వలన గురువును వదిలేస్తారు. చెడుస్నేహాల వలన గురువు మీద భక్తి, ప్రేమ తగ్గిపోయింది అనుకోండి ఇంక మీకు మోక్షం కలుగదు, మధ్యలో రాలిపోయిన పిందెలు కుళ్ళిపోయినట్లు మీరు కూడా పాడైపోతారు. మనకు శరీరం సహకారం, ఇంద్రియాల సహకారం, మనస్సు సహకారం ఉండాలి. నోటితో మంచిమాటలు ఉచ్చారణ చేయాలి గాని చెడుమాటలు ఉచ్చారణ చేయకూడదు. చెవులతో మంచిమాటలు వినాలిగాని చెడుమాటలు వినకూడదు. కళ్ళతో మంచిదృశ్యాలు చూడాలిగాని చెడుదృశ్యాలు చూడకూడదు. మంచితలంపులు, మంచిఆలోచనలు వచ్చేటట్లు నన్ను అనుగ్రహించు, నాకు ఏదైనా తెలివి ఉన్నా అది నీ పాదాల యందు భక్తి కలగటానికి ఉపయోగపడేలా నన్ను అనుగ్రహించు అని భగవంతుడిని ప్రార్థించాలి, మనం సిమ్మెంట్ పని చేయాలంటే కొంత ట్రైనింగ్ అవ్వాలి, వడ్రంగి పని చేయాలంటే కొంత ట్రైనింగ్ అవ్వాలి అలాగే లోపల ఉన్న పరమాత్మ జ్ఞానం సంపాదించటానికి మన శరీరాన్ని, ఇంద్రియాలను, మనస్సును పరిశుద్ధం చేసేదే యోగా. యోగా అంటే ఏవో ఆసనాలు వేయటంకాదు, లోపల ఉన్న గురువును అందుకోవటానికి మనస్సును ప్రిపేర్ చేసే

దానిని యోగా అని పిలుస్తారు. ఎక్కడో రాళ్ళు కడిగి వచ్చాము, అభిషేకం చేసి వచ్చాము అంటే మీరు బాగుపడరు, మూడు విషయాలలో మీరు జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మీకు వచ్చే ఆలోచనల విషయంలో, చేసే పనుల విషయంలో, మాట్లాడే మాటల విషయంలో జాగ్రత్తగా ఉండండి. అలా ఉంటే మీరు పవిత్రులు అవుతారు. పవిత్రులయితే నిర్వాణసుఖం అందుతుంది. పవిత్రులు కానివారికి నిర్వాణసుఖం దొరకదు అని బుద్ధుడు చెప్పాడు. నీవు చేసే పని ముఖ్యం కాదు, అక్కడ ఏ భావనతో చేస్తున్నావు అనేది భగవంతుడు చూస్తాడు. నీవు మంచి పని చేస్తున్నా కూడా అది నీవు ఏమైనా ఆశించి చేస్తున్నావా, వారు బాగు పడాలని చేస్తున్నావా, లోపల నీకు ప్రేమభావన ఉందా అనేది భగవంతుడు చూస్తాడు. లోపల అంతర్యామిగా ఉన్న భగవంతుడిని మనం మోసం చేయలేము. వాడు కాళ్ళు లేకుండా నడవగలడు, చేతులు లేకుండా పని చేయగలడు, కళ్ళు లేకుండా చూడగలడు, వాడికి ఇంద్రియాలతో పనిలేదు, వాడు అశరీరుడు.

ఏ పని ఎప్పుడు ఎలా జరగాలో అలా జరుగుతుంది, నీవు కంగారు పడకూడదు. ఆ కాలం వచ్చినప్పుడు మీ సంకల్పంతో సంబంధం లేకుండా ఆ పని అయిపోతుంది. గాఢనిద్ర మనకు పెద్ద గురువు అన్నారు భగవాన్. గాఢనిద్రలో నీకు శరీరం గొడవ లేదు, ఇంద్రియాల గొడవ లేదు, మనస్సు లేదు, లోకం గొడవలు ఏమీ అక్కడ లేవు, స్త్రీ పురుష బేధం లేదు, చావు పుట్టుకల గొడవ లేదు. ఈ గొడవలు ఏమీ లేకుండా నీవు అక్కడ సుఖంగా ఉన్నావా, లేదా? నీవు సుఖంగానే ఉన్నావు. మరి జాగ్రదవస్థలోనికి వచ్చాక మనస్సు వస్తోంది, మనస్సు వచ్చాక మనస్సు కల్పించిన గొడవలు అన్నీ వస్తున్నాయి. మనస్సు ఎంత నిజమో అది కల్పించిన గొడవలు కూడా అంతే నిజం. గాఢనిద్రలో నీవు ఏ గొడవ లేకుండా సుఖంగా ఉన్నావు, గాఢనిద్రలో ఎలా సుఖంగా ఉన్నావో ఇప్పుడు జాగ్రదవస్థలో మనస్సు కల్పించిన గొడవల మధ్యన నీవు అలా ఉండ గలిగితే నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది. రాబోయేజన్మ ఎలాంటిది వస్తుంది అని భగవాన్‌ను అడిగితే ఈ జన్మే అబద్ధం అంటే రాబోయే జన్మ గురించి అడుగుతావు ఏమిటి అనేవారు. ఒకవేళ రాబోయే జన్మ ఉన్నా ఒక అబద్ధంలో నుండి ఇంకో అబద్ధంలోనికి వెళ్ళటం అన్నారు. గాఢనిద్రలో నీవు పొందే సుఖం ఎక్కడ నుండి వస్తోంది? అది నీ హృదయంలో నుండే వస్తోంది. అది ఒక్కటి మాత్రమే నిజమైన సుఖం, స్వతంత్రమైన సుఖం. అది కాకుండా నీ మనస్సు కల్పించిన గొడవలలో నుండి పొందే సుఖం అంతా భవిష్యత్‌లో దుఃఖంగా మారిపోతుంది ఎందుచేతనంటే అది నిజం కాదు. భగవంతుడు మీ డబ్బును, గౌరవాన్ని చూడడు. నీవు చేసే పనిలో, నీవు మాట్లాడే మాటలో ప్రేమ ఉందా అని చూస్తాడు. ప్రేమ లేకపోతే కొబ్బరికాయలలో పాడైన వాటిని తీసివేత కాయలుగా తీసేస్తారు అలాగ నిన్ను కూడా

తీసేస్తాడు. మనం ఎందుకు పాడైపోతున్నాము అంటే మన పాడుబుద్ధితో భగవంతుడిని కొలుస్తున్నాము. రాముడు దేవుడు కదా అలా చేసాడు ఏమిటి అంటాము. ఎవడి అనుగ్రహం వలన మనకు భక్తి కలుగుతోందో, జ్ఞానం కలుగుతోందో వాడికి రాగద్వేషములు ఎలా ఉంటాయి. అది తెలియక రాముడికి, కృష్ణుడికి రాగద్వేషాలు ఉన్నాయి అని వారిని మన పాడుబుద్ధితో కొలుస్తాము. నీవు ప్రయత్నం చేసి దేవతాపురుషుల అనుగ్రహం పొందితే మంచిదే కాని ఆ దేవతా పురుషులను కొలచి నీకంటే తక్కువ వారు అనుకొంటున్నావు. ఈ కొలతలే నీ అశాంతికి కారణం. మనకంటే ఎక్కువ డబ్బు ఉన్నవారితో, ఎక్కువ పొలం ఉన్నవారితో పోల్చుకోవటం, అశాంతి తెచ్చుకోవటం. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలను మన ఇరుకు మనస్సుతో చూడకూడదు. మన ఇరుకు మనస్సుకు ఆ మాటలు అర్థం కావు.

మనం కర్మ అనుభవించటానికి వచ్చాము, గురువులు కారణజన్మలు ఏదో కారణం నిమిత్తం మనలను ఉద్ధరించటానికి వస్తారు. సజ్జనసాంగత్యం వలన మనలో ఉన్న తెలివితేటలు పెరుగుతాయి, జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. దుష్టసాంగత్యం వలన తెలివితేటలు తగ్గిపోతాయి, జ్ఞాపకశక్తి తగ్గిపోతుంది. స్నేహాల విషయంలో, చదివే పుస్తకాల విషయంలో బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. సజ్జనసాంగత్యం వలన మనకు జ్ఞానం పట్ల ప్రీతి కలుగుతుంది, విషయచింతన తగ్గిపోతుంది, దైవచింతన పెరుగుతుంది. దైవచింతన లేకుండా మనం దేవుని స్వరూపాన్ని పొందలేము. సజ్జనసాంగత్యం వలన నీలో ఉన్న చెడుసంస్కారాలు, అలవాట్లు అన్నీ కాలిబూడిద అయిపోతాయి. వాతావరణంలో కాలుష్యం ఉందనుకోండి దాని వలన నీశరీరం అనారోగ్యానికి గురి అవుతుంది. చెడుస్నేహాల వలన నీ మనస్సులో కాలుష్యం వచ్చి ఆ రోజుకారోజు నీవు పతనమవుతావు. వాతావరణంలో ఉన్న కాలుష్యం కంటే నీ మనస్సులో వచ్చే కాలుష్యం చాలా ప్రమాదం, అది జన్మ జన్మలకు నిన్ను పీడిస్తుంది. పాము నోటిలో ఉన్న విషం పామును ఏమీ చేయదు అలాగే రాముడిలో ఉన్న గుణాలు, కృష్ణుడిలో ఉన్న గుణాలు వారిని ఏమీ అంటవు. పరమాత్మలోని గుణాలు పరమాత్మను ఏమీ అంటవు. నీవు ఎన్ని శాస్త్రములు చదివినా, ఎన్ని ప్రసంగాలు విన్నా, ఎన్ని మంచిపనులు చేసినా ఒక మహాజ్ఞాని, ఒక మహాగురువు వలన వచ్చే సహాయసహకారములతో అవి సమానం కాదు. మంచి పనులు చేయటం వలన మన బుద్ధి శుద్ధి అవుతుంది. బుద్ధి శుద్ధి అవ్వటం వలన జ్ఞానం పట్ల దానికి అపేక్ష కలుగుతుంది, బుద్ధి శుద్ధి అవ్వటం వలన ఆత్మజ్ఞానసముపార్జన చేయాలనే సంకల్పం నీ హృదయంలో కలుగుతుంది.

మనం సమాజానికి ఋణపడి ఉన్నాము. ఏ సమాజం వలన మనం అభివృద్ధిలోనికి వచ్చామో దాని ఋణం తీర్చుకోవటం మంచిది, దానివలన భగవంతుని యొక్క దయకు

పాత్రులవుతాము. ఆయన అనుగ్రహం లేకుండా మనకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మనకు ఉన్న కొద్దిపాటి తెలివిని, వివేకాన్ని, విచక్షణను వీటి అన్నింటిని ఈశ్వరునిపాదాల పట్ల భక్తి పెరగటానికి ఉపయోగించుకోవాలి. మనకు సహృదయం ఉన్న వాడితో స్నేహం చేయాలనిపించదు పైగా వాడిని ద్వేషించాలనిపిస్తుంది. దానికి మనలో ఉన్న పాపం కారణం. మీకు జీవితంలో కష్టాలు రావచ్చు. మీకు నేర్చుకొనే శక్తి ఉంటే ఆ కష్టాలు మీకు పాఠాలు నేర్పుతాయి. మనం ఈ జీవితంలో ఏ పాఠాలు నేర్చుకొన్నాము అని ప్రతీవాడు జాగ్రత్తగా చూసుకోవాలి. ఒకోసారి మీకు వచ్చే ప్రతీ తలంపు మిమ్మల్ని బాధపెడుతుంది. ఇటువంటి తలంపులు వస్తున్నాయి ఏమిటి అని మీకు అనిపిస్తుంది. మనస్సు నేను అనుకోవటం వలన, దేహం నేను అనుకోవటం వలన ఇవి అన్నీ వస్తున్నాయి. ఇవి అన్నీ అబద్ధంలోనుండి వస్తున్నాయి. అబద్ధంలో నుండి వచ్చే తలంపులు మిమ్మల్ని ఎలా సుఖపెడతాయి. ఇవి అన్నీ అబద్ధంలో నుండి వస్తున్నాయి అని నీ గుండెకు తాకితే, ఆ గ్రహింపు వస్తే ఆ తలంపులు అన్నీ పోతాయి. మనస్సుతోటి, దేహంతోటి జత తగ్గించుకొంటే మనకు అశాంతిని తీసుకొని వచ్చే తలంపులు అన్నీ తగ్గిపోతాయి. ఎక్కడైతే ఆత్మజ్ఞానం కలిగిందో అక్కడ శాంతి ఉంటుంది, శక్తి ఉంటుంది. మనకు ఏది అవసరమో భగవంతుడికి తెలియదు అనుకొని కోరికలు కోరతాము. మనం కోరితేనేగాని భగవంతుడు ఇవ్వడు అనుకొంటాము. మనకు ఏది అవసరమో మనకంటే భగవంతుడికి ఎక్కువ తెలుసు, ఏది ఎప్పుడు ఇవ్వాలో ఆయనే ఇస్తాడు అందువలన కోరికలు ఏమీ అక్కరలేదు. జ్ఞాని, భగవంతుడు ఏదో అవసరం ఉండి మనలను ప్రేమించడు, ప్రేమించకుండా ఉండలేడు కాబట్టి ప్రేమిస్తాడు, వాడి స్వరూపమే ప్రేమ, అది అకారణ ప్రేమ.

దేహప్రారబ్ధంలో ఉన్నది నీ కోరికతో సంబంధం లేకుండా వస్తుంది, దేహప్రారబ్ధంలో లేనిది నీవు కోరుకొన్నా రాదు. మీకు నేను పది మంచిమాటలు చెపుతాను అనుకోండి, ఎవడో వచ్చి ఒక చెడ్డమాట చెప్పాడు అనుకోండి. ఈ పది మంచిమాటలు వదిలేసి ఆ చెడ్డ మాటను పట్టుకొంటారు ఎందుచేతనంటే మన బుద్ధి మంచిది కాదు. ఉన్నది ఏదో ఉంది, లేనిది ఏదో లేదు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఉన్నది పాజిటివ్, లేనిది నెగిటివ్. నెగిటివ్‌ను పట్టుకొని పాజిటివ్‌ను పొందాలి అనుకొంటున్నాము, ఎలా పొందుతారు? కంచంలో అన్నం అలాగే ఉండాలి, పిల్లలు బొండాలులాగ ఉండాలి అంటే అది ఎలా సాధ్యం? కలకత్తా వెళ్ళే రైలు ఎక్కి మద్రాసు వెళ్ళాలి అంటే ఎలా సాధ్యం? ఏదైతే ఉందని భగవంతుడు చెపుతున్నాడో దానిని పట్టుకొంటే దానిని పొందుతావు. లేనిది పట్టుకొంటే ఉన్నది ఎలా దొరుకుతుంది, చివరకు మనకు మిగిలేది బూడిద. రాగద్వేషములు తగ్గించుకో. భయం తగ్గించుకో. భయం వలన

శారీరకఆరోగ్యం, మానసికఆరోగ్యం చెడిపోతుంది. కోపం వలన మనకు చాలామంది శత్రువులు అవుతారు, మనం ఇతరులకు ఏదైనా చెప్పేటప్పుడు కోపంగా చెప్పకూడదు, శాంతిగా చెప్పాలి. మనం ఏదో చెపుతున్నాము, వాడు నేర్చుకొంటున్నాడు అనే బేదబుద్ధితో చెప్పకూడదు. నీకు చలివేస్తూ ఉంటే నిప్ప దగ్గర కూర్చోవాలి గాని చెరువులో పడితే ఎలాగ? ఇంకా చలి పెరిగిపోతుంది. నీకు జ్ఞానం కావాలంటే ఆత్మజ్ఞానిని ఆశ్రయించు అంతేగాని అజ్ఞాని దగ్గరకు వెళతానంటావేమిటి? నిప్ప దగ్గరకు వెళితే చలి నెమ్మదిగా తగ్గిపోతుంది. అలాగే జ్ఞానం పొందిన వాడిని సమీపిస్తే జ్ఞానం పొందాలి అనే కాంక్ష దానంతట అదే ఉదయిస్తుంది, ఉదయించటమే కాదు జ్ఞాని యొక్క అనుగ్రహం వలన ఆత్మజ్ఞానం పొందుతావు, నీ కోరిక నీకు తెలియకుండానే తీరుతుంది. పూర్వజన్మ పాపకర్మ ఎక్కువగా ఉంటే అసలు మనలను మంచి కంపెనీలోనికి వెళ్ళనివ్వదు. మన బుద్ధి పాడుబుద్ధి. చెట్టుకు నీరు పోయకూడదు, చెట్టు పెద్దది అవ్వటానికి శ్రద్ధ చేయకూడదు. కాని ఆ చెట్టు కాయలు కాస్తేమటుకు మొత్తం మనమే తినేయాలి. కష్టపడి పెంచిన వాడిని కూడా గెంటేసి మొత్తం పండ్లు మనమే తినేయాలి అనుకొంటాము. ప్రస్తుతం మన పరిస్థితి ఇలా ఉంది. గురువు, ఈశ్వరుడు అంతటా ఉన్నాడు, అంతర్యామిగా ఉన్నాడు. ఆయన ఏ స్థాయిలో ఉన్నాడో ఆ స్థాయిని పొందింపచేయటానికి మనలను ప్రిపేర్ చేస్తున్నాడు. దేహంతో, మనస్సుతో స్నేహం తగ్గించుకొంటే అంతర్యామిగా ఉన్న నారాయణుడు మీకు వ్యక్తమవుతాడు. వారికి ఉపకారం చేసాము, వీరికి ఉపకారం చేసాము అంటారు. ఆ చేసేది అంతా తిరిగి మనకే వస్తుంది అని తెలియక అలా అనుకొంటున్నారు. దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అనే గొడవ ప్రక్కన పెట్టు. మనకు ఇంత వయస్సు వచ్చింది, మన జీవితంలో కనీసం ఒక్కరి క్షేమం అయినా మనం కోరామా? మనస్సులో ఎప్పడైనా వారు బాగుపడాలి అని అనుకొన్నావా? ఏమీ లేదు ఇంక నీకు జ్ఞానం ఏమిటి?

మీకు తలంపులు వస్తున్నాయి. కంగారుపడకండి. ఆ తలంపులకు దేహం కారణమా, మనస్సు కారణమా అని చూసుకోండి. ఈ రెండు మనం కాదు, అది మీకు అర్థమైతే తలంపులు తగ్గిపోతాయి. దేహం పీడ, మనస్సు పీడ వదిలించుకొంటే అంతర్యామిగా ఉన్న పరమాత్మ మీకు వ్యక్తమవుతాడు. భూమిలో నీళ్ళు ఉన్నాయి. అక్కడ తవ్వితే మనకు కనిపిస్తాయి, తవ్వకపోతే అక్కడ నీరు ఉన్నా కనబడదు. అంతటా నారాయణుడు ఉన్నాడు, అనుగ్రహం అంతటా ఉంది. కొంచెం ప్రయత్నం చేస్తే, వివేకం పెంచుకొంటే, వైరాగ్యం పెంచుకొంటే లోపల ఉన్న వస్తువు మనకు వ్యక్తమవుతుంది, అయితే ప్రయత్నం సిన్సియర్‌గా చేయాలి. బంధువులతోటి, శత్రువులతోటి, మిత్రులతోటి, ఆస్తులతోటి అందరితో సంబంధం తెగిపోతుంది కాని మనకు

గురువుతో ఉన్న సంబంధం తెగదు. ఆయన ఏ స్థాయిలో అయితే ఉన్నాడో ఆ స్థాయిని మనం పొందే వరకు ఆయన మనలను విడిచిపెట్టడు, వాడు గురువు. చంటి పిల్లలు తల్లులను తన్నుతూ ఉంటారు. వారు తన్నుతున్నారని వారిని నేలకేసి కొట్టదు. అలాగే మనం గురువును విడిచిపెట్టినా, గురువును దూషించినా కూడా మనలను ఉద్ధరించే వరకూ గురువు మనలను విడిచిపెట్టడు. ఇప్పుడు మనం ద్వైతం మధ్యలో ఉన్నాము. గాఢనిద్రలో ద్వైతం లేదు. అక్కడ సుఖంగా ఉన్నాము. ద్వైతం మధ్యలో ఉండి మనం అద్వైతానుభవం పొందాలి. అది మనోనాశనం కలిగినప్పుడు సాధ్యమవుతుంది. జాగ్రత్‌లో సుషిప్తి రావాలి, అప్పుడు బ్రాహ్మీస్థితిని పొందుతావు. నదులు వెళ్లి సముద్రంలో కలుస్తున్నాయి అనుకో, సముద్రం ఏమీ పెరగదు. నదులకు కోపం వచ్చి సముద్రంలో కలవటం మానివేసినా సముద్రం ఏమీ తగ్గిపోదు, అది సమానంగానే ఉంటుంది. అలాగే బ్రాహ్మీస్థితిని పొందినవాడికి కోరికలు నెరవేరినా, నెరవేరకపోయినా వాడికి ఏమీ వికారం కలుగదు, వాడు సమానంగా ఉంటాడు. వాడు శాంతి సముద్రుడు. మీ ఇంట్లో వారు ఎవరూ మీతో మాట్లాడరు అనుకోండి మీకు కంగారు వచ్చేస్తుంది, అది ఎటాచ్‌మెంట్ వలన వస్తుంది. అహంకారానికి ఇతరులు ఉన్నారు, ఆత్మకు ఇతరులు లేరు, అంతా తానే. సర్వ జీవుల పట్ల వైరం పెట్టుకోవద్దు అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఎందుచేతనంటే వైరం పెట్టుకోకపోతే మీ మనస్సుకు లోచూపు కలుగుతుంది. వైరం పెట్టుకోవటం వలన మనస్సుకు బాహ్య దృష్టి పెరిగిపోతుంది. ఒక మంచిమాటను తిరిగి చెప్పటం వలన అది మాట అవ్వదు, మంత్రం అవుతుంది. అది మీకు తెలియకపోవటం వలన అది చాదస్తం, అది చెడ్డ అలవాటు అని మీరు అనుకొంటున్నారు. ఒక మంచి మాటను రిపీట్ చేస్తున్నాము అనుకోండి, అది మంత్రం అవుతుంది, అది చాదస్తం అనుకోవద్దు. ఎవరైనా కొత్తగా భగవాన్ దగ్గరకు వస్తే అక్కడ ఉన్నవారు వీరు కొత్తగా కనిపిస్తున్నారు, వీరు ఎవరు అని అంటే ఎవరో అయితే మన దగ్గరకు ఎందుకు వస్తారు, వారు మనవాళ్ళు కాబట్టే మన దగ్గరకు వచ్చారు అనేవారు భగవాన్.

మీరు వందకోట్లు పెట్టి మేడలు కట్టుకొన్నా, గొప్ప కీర్తి సంపాదించినా మీ స్వభావం మారదు అనుకోండి మీకు జ్ఞానం రాదు. మన స్వభావం మార్చుకొందాము అనుకొన్నా అది మారదు. దానికోసం మనం ప్రయత్నం చేయాలి, కాలం కలసిరావాలి, ఈశ్వరానుగ్రహం ఉండాలి. ఇన్ని కలిసివస్తేనేగాని మన స్వభావాన్ని మార్చుకోలేము. చనిపోయిన గురువు, బతికిఉన్న గురువు అని ఏమీ ఉండదు, గురువు అంటే ఆత్మ, చైతన్యం. అది ఎప్పుడూ ఉంటుంది. అది లేని క్షణం అంటూ ఉండదు, అది లేని ప్లేసు అంటూ ఉండదు. శరీరం ఎక్కడ ఉంది అనేది ప్రధానం కాదు. శరీరం ఎక్కడ ఉన్నా ఈశ్వరుడితో, గురువుతో మానసిక

అనుబంధం ముఖ్యం. శరీరం పుడుతుంది, పెరుగుతుంది, ముసలిది అవుతుంది, నశిస్తుంది. శరీరంలో మార్పులు రావటం ఎంత సహజమో, శరీరం మరణించిన తరువాత జీవుడికి ఇంకో శరీరం రావటం కూడా అంతే సహజం. శరీరయాత్ర స్మశానంతో ఆగిపోతుంది. జీవలక్షణాలు ఉన్నంతసేపు జీవుడి యాత్ర సాగుతూ ఉంటుంది, ఈ శరీరం మరణించినా జీవలక్షణాలు ఉన్నాయి కాబట్టి ఇంకో శరీరం వస్తుంది. జీవ లక్షణాలు నశించే వరకు శరీరాలు మోస్తూ ఉండవలసిందే. జీవలక్షణాలు నశిస్తే వాడు ఈశ్వరస్వరూపాన్ని పొందు తాడు. అదే మోక్షం. ప్రతీవాడు మోక్షాన్ని నోటితో కోరుకొంటాడు, హృదయంలో పునర్జన్మలు కోరుకొంటాడు. అలా ఎందుకు కోరుకొంటున్నాడు అంటే ఈ శరీరము తాను అనుకోవటం వలన, శరీరం లేకపోతే ఉండమని అనుకోవటం వలన అందరూ మోక్షాన్ని కోరుకోవటం లేదు, పునర్జన్మలను కోరుకొంటున్నారు. అంటే ఒక అబద్ధంలో నుండి ఇంకో అబద్ధంలోనికి వెళ్ళటం, ఒక జైలులో నుండి ఇంకో జైలులోనికి వెళ్ళటం. ఉన్నది ఏదో ఉంది, లేనిది ఏదో లేదు. ఉన్న దానిని మీరు లేదు, లేదు అని అనుకొన్నా అది ఉండకుండా పోదు, లేనిదానిని మీరు ఉంది, ఉంది అని అనుకొన్నా అది ఉండదు. ఉన్నది పాజిటివ్, లేనిది నెగిటివ్. ఉన్న దానిని మీరు పట్టుకొంటే దానిని మీరు పొందుతారు. లేనిదానిని పట్టుకోవటం వలన ఉన్నదానిని మీరు పొందలేరు, దైనందినజీవితంలో మీ ఆలోచనలో, మాటలో, చేతలో, మీ హృదయంలో పాజిటివ్‌గా ఉండండి, అలా ఉంటే ఉన్నదానిని మీరు పొందుతారు.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 17-06-07, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా!

మా మనస్సు కుదురుగా ఉండటంలేదు, శాంతిగా ఉండటం లేదు అని చాలామంది అడుగుతున్నారు. మనలో ఉన్న పెద్ద లోపం ఏమిటి అంటే ఈశ్వరుడిపట్ల మనకు ఉండవలసి నంత భక్తి లేదు. మేము భక్తులం అనుకొనేవారికి కూడా ఉండవలసినంత భక్తి లేదు, నిజంగా తెలియకవారు అలా అనుకొంటున్నారు. ఈశ్వరుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అనే విశ్వాసం కూడా మనకు లేదు. చాలామంది మనుషులు విశ్వాస హీనులే. భాగవతంలో ఒక మాట ఉంది. పరమాత్మ పాదాలయందు మీకు భక్తి లేకపోతే మీకు ఇంటి నిండా డబ్బు ఉన్నా, బంగారం ఉన్నా మీకు శాంతి కలుగదు అని చెప్పాడు. మీరు డబ్బు ఉంటే ఖరీదైన బట్టలు కట్టుకోండి, సెంటులు రాసుకోండి వాటివలన మీ ఆకలి తీరుతుందా అని వ్యాసుడు అన్నాడు. అన్నం తిన్నవాడికి ఆకలి తీరుతుంది గాని సెంటులు రాసుకున్నా, బంగారపు ఊయలలో కూర్చొన్నా మీ ఆకలి తీరదు. అలాగే భగవంతుడి పాదాలయందు భక్తి ఉంటే, ప్రేమ ఉంటే నీకు అశాంతి